

Draga Kela,

(1947?)

Mam bucurat să am vești de la tine.
Mă bucur și mai mult să te știu
teferă ecasă și un o „presență” în plus.
Căci nu-i cadul meu fără totuși să
rezept aceste recepta fructuoasă în care
nu pot oada la toate exercitiile spirituale.
În multe privințe, eu nu mă simt același,
altă-am schimbări oarecum punctual de vedere
în tot ce privește realitatea „istorică”. Unor
mi pare direct curie că am putut să scriu
„Schimbarea la față”; - nu prea mai interesantă.
În afara de joze, metaforă și mistica și în
stare prin o valoare. Oricum participare la
frământarea timporeală e timp pierdut și
risi pierimătă. Cu amărăciune această le-am
pășit prin țărâna din păcate, dar nu
cuboles de a le fi pierdut înseamnă acru.
Nu mi-o dă să se potrivească o demnitate spi-
rituală oarecare, peșe să note calitatea lor de
ontogon. Ce de parte eram acru din „stran
acosta la 10 de ani! Fecce ins e pe victime
populare săm timporeamente. Eu cred a fi
reclimat multe bon și multe șchanta misto-
toce. În carență prin via mijloc, să te tu în
stare să poți să romolnice și să poți să cari
tepanse și util sufletul și elanurile spirituale.
Nu mai a se pot surpriza rezeptele, inutile și
nordizibile, inofecace. Încredul este o ceșine
în peșcere a cărui rost nu-l poteligi
Te scriu în drag. 1.1.47

Lettre à Aurel Cioran. 1947.